

съставятъ не само баталиони или роты, но даже взводи; всѣки новостигнахъ купъ солдати билъ длъженъ да са прилѣпи при първата четица и съ таквизъ дружински части рускитѣ *молодци*, водени също така отъ случайни началници, одържали славна побѣда.

Първия отличенъ тукъ генералъ е билъ Драгомировъ; сетнѣ негова помощникъ отъ свитата на Царя генералъ-майоръ Скобелевъ, който земалъ отгорѣ всѣко назначение, що било нужно, даже ординарско. Скобелевъ съ своята младешка смѣлость и чудно спокойствие давалъ благотворно поучение на младитѣ солдати. «Всички чинове, безъ исключение, изпълнихъ своя длъгъ, — пиши въ рапорта си главнокомандующия на Царя; — понтонери, гребцитѣ отъ уралската казашка сотня и нашитѣ славни моряци, непрестанно продължавахъ да превозватъ войскитѣ, безъ да гледатъ на жестокия огънь, безъ да са смущаватъ отъ потъжанъето на петъ понтони потопени отъ неприятелския топовенъ огънь, предъ очитѣ на всички. Нашата артилерия всичко време са бори съ неприятелската, расположена надъ Свиштовския рѣтъ и най подиръ едвамъ принуди турската батарея да очисти позицията си. Доктори, фелдшери,^{*)} и санитары съ спокойно безстрастие изнасяхъ раненитѣ, подавахъ имъ завчасъ първоначална помощ и ги испроваждахъ въ подвижната болница, подъ силния неприятелски огънь.»

Къмъ 9 часа вечерта на дѣсеня брѣгъ на Дунава сж намѣрвали вече цѣлия 8-й корпусъ, 35 дивизия и 4-та стрѣлкова бригада. Турцитѣ отстъпили часть къмъ Руссе, а друга часть къмъ Търново. На 16 Юния главната квартира на Царя и на Великия Князь Главнокомандующи била пренесена въ Свищовъ. Скоро билъ захванътъ и свършенъ моста отъ Зимница до Свищовъ. На 20 Юния той билъ готовъ.

^{*)} Помощници на лѣкаритѣ.